Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8250
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

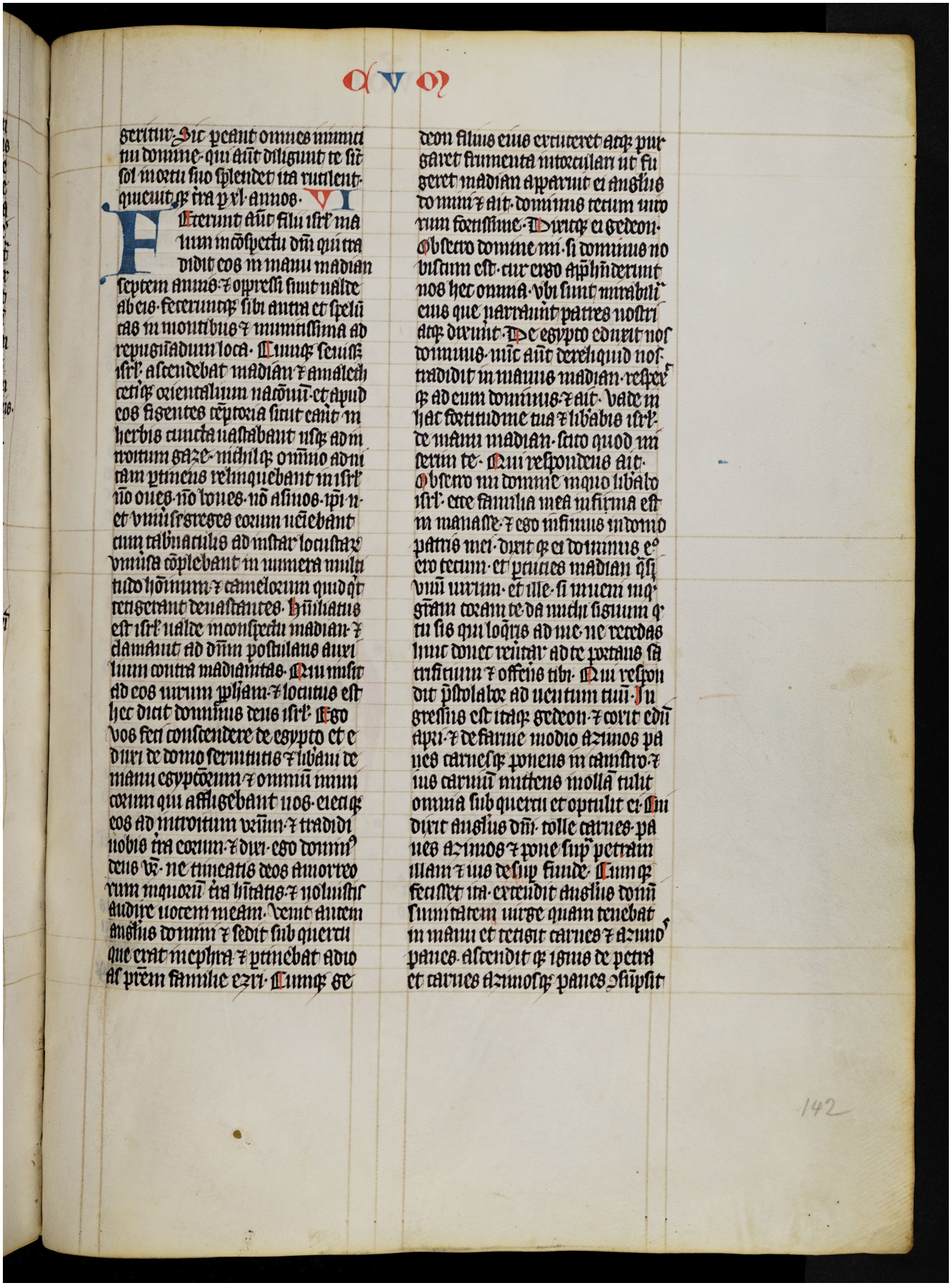

QVO

geritur. Sic pcant omnes inimici tui dñe. qui aũt diligunt te sicut sol mortu suo splendet ita rutilent. quecunq; ira p xl annos. VI

Fecerunt aũt filii isrl ma lum cõspectu dñi qui tra didit eos in manu madian septem annis. ⁊ oppressi sunt valde ab eis. fecerunq; sibi antra et spelũcas in montibus ⁊ munitissima ad refugiendum loca. Cumq; seuisset isrl. ascendebat madian ⁊ amalech cetiq; orientalium nationũ. et apud eos fixentes tẽptoria sicut cãt in herbis cuncta vastabant usq; ad introitum gazę. michilq; omnino ad uitam pinguis relinquebant in isrl nõ oues. nõ bones. nõ asinos. ipi n. et vnusquisq; eorum ueniebant cum tabernaculis ad instar locustaꝝ. multa cõplebant in numero multitudo hominum ⁊ camelorum. quidq; reperiebant depalabantur. Humiliatus est isrl valde in conspectu madian. ⁊ clamauit ad dñm postulans auxilium contra madianitas. Qui misit ad eos uirum ysaiam ⁊ locutus est hec dicit dominus deus isrl. Ego vos feci conscendere de egypto et e duxi de domo seruitutis ⁊ liberaui de manu egyptiorum ⁊ omnium inimicorum qui affligebant uos. eiecique eos ad introitum tuum ⁊ tradidi uobis terram eorum. ⁊ dixi. ego dominꝰ deus tꝰ. ne timeatis deos amorreorum in quorũ terra habitatis. ⁊ noluistis audire uocem meam. Venit autem angelus dñi ⁊ sedit sub quercu que erat in ephra ⁊ pertinebat ad ioas patrem familie ezri. Cumq; ge deon filius eius excuteret atq; purgaret frumenta in torcular ut fugeret madian apparuit ei angelus dñi ⁊ ait. dominus tecum uir uirtutis fortissime. Dixitq; ei gedeon. obsecro domine mi. si dominus nobiscum est. cur ergo apprehenderunt nos hec omnia. vbi sunt mirabilia eius que narrauerunt patres nostri atq; dixerunt. De egypto eduxit nos dominus. nunc autem derelinquit nos. ⁊ tradidit in manus madian. respexitq; ad eum dominus ⁊ ait. vade in hac fortitudine tua ⁊ liberabis isrl de manu madian. scito quod missum te. Qui respondens ait. obsecro mi domine in quo liberabo isrl. ecce familia mea infirma est in manasse. ⁊ ego minimus in domo patris mei. dixit q; ei dominus ego ero tecum. et percuties madian q; si vnum uirum. et ille. si inuenero gratiam coram te da mihi signum q; tu sis qui loqueris ad me. ne recedas hinc donec reuertar ad te portans sacrificium ⁊ offeram tibi. Qui respondit peregrinabor ad reditum tuum. Ingressus est itaq; gedeon ⁊ coxit edum capri. ⁊ de farine modio azimos panes carnesq; ponens in canistro. ⁊ ius carnium mittens molla tulit omnia sub querna et optulit ei. Cui dixit angelus dñi. tolle carnes. panes azimos ⁊ pone sup petram illam ⁊ ius desup funde. Cumq; fecisset ita. extendit angelus dñi summitatem uirge quam tenebat in manu et tetigit carnes ⁊ azimos panes. ascendit q; ignis de petra et carnes azimosq; panes consumpsit

142